

[Valdemar Thomsen.]

Bondepartiet er ikke af samme Opfattelse som Regeringen, hvad Betimeligheden af de enkelte Lovforslag angaar, og til Gennemførelse af Planen som Helhed kan vi af de Grunde, som vi ved de enkelte Sagers Behandling har gjort Rede for, ikke medvirke. Vi har ved Behandlingen af Forslaget om Begrænsning af Tantiømer undersøgt, om der skulde foreligge Muligheder for rimelige Ændringer af Forslagene. Det gjorde der ikke. Lovforslagenes Behandling her i Tinget er i det væsentlige en Formalitet; der kan flyttes om paa Brikkerne, men derudover intet, og derfor er det selvfølgelig ogsaa fuldstændig nytteløst og kun Tids-spilde at stille Ændringsforslag. Det ærede Medlem Hr. P. D. Jensen gav saa klart Udtryk for den Devise, der handles efter, da han sagde: Noget for noget.

Da imidlertid en Del af Lovforslagene vedrører Forhold, som nødvendigvis maa ændres, vil vi, selv om det sker paa en for os utilfredsstillende Maade, i de fleste Tilfælde afholde os fra at stemme. Det gælder Forslag til Lov om Fordeling og Regulering af Arbejde, Forslag til Lov om Pristalsregulering, Forslag til Lov om ekstraordinært Statstilskud til Arbejdsløsheds-kasser, Forslag til Lov om Oprettelse af en Kreditfond, Forslag til Lov om Priser og Forslag til Lov om Ændringer i Loven om den kommunale Laanefond, altsaa en hel Kollektion. Forslaget om Beskæftigelse og Arbejdsanvisning og Forslaget om Begrænsning af Udbytte og Tantiøme i Aktieselskaber kan vi stemme for, hvorimod vi maa stemme imod Forslaget om Afgørelse af visse Uoverensstemmelser mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Angaaende de sidstnævnte Forslag vil en nærmere Motivering blive givet under Behandlingen af de enkelte Forslag.

Aksel Larsen: Jeg skal kun knytte den Bemærkning til det, jeg har sagt ved første Behandling af det Kriselovskompleks, vi nu er i Færd med at gøre færdigt, at som man kunde forvente og frygte, er Lovforslagene stort set blevet forværret gennem Udvalgsbehandlingen, hvilket vi ogsaa fik attesteret gennem de uimodsagte, glædestraalende Erklæringer fra Venstres og Det konservative Folkepartis Ordførere om, at deres Ønsker i alt væsentligt var blevet imødekommet.

Vi vil stemme imod det Lovforslag, der nu er til Behandling, Forslag til Lov om midlertidig Fordeling og Regulering af Arbejde. Vi vil ligeledes stemme imod

Forslag til Lov om Foranstaltninger til Fremme af Beskæftigelsen og Arbejdsanvisningen. Og vi vil stemme imod Forslag til Lov om Afgørelse af de mellem visse Organisationer af Arbejdsgivere og Arbejdere bestaaende Uoverensstemmelser samt imod Forslag til Lov om det for Regulering af Arbejdslønninger gældende Pristal. Vi vil derimod stemme for Forslag til Lov om ekstraordinært Statstilskud til vanskeligt stillede Arbejdsløsheds-kasser. Jeg tillader mig at tilføje, at de Oplysninger om Kasserens Formueforhold m. v., der er fremkommet gennem Udvalgets Betænkning, i allerhøjeste Grad har understøttet den Opfattelse, jeg gav Udtryk for ved første Behandling.

De øvrige Forslag, Forslag til Lov om Priser, Forslag til Lov om Begrænsning af Adgangen til Udbetaling af Udbytte og Tantiøme o. s. v., Forslag til Lov om Oprettelse af en Krisefond og Forslag til Lov om Ændring i Loven om en kommunal Laanefond, vil vi afholde os fra at stemme om, de to sidste, fordi vi finder, de er saa lidet betydningsfulde, at vi ikke har Grund til at blande os i, hvad Regeringen foretager sig paa dette Omraade. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, der gerne vil snakke sig uden om det væsentlige i denne Sag, vil forsøge at bilde Arbejderne ind, at dette med en Kreditfond er det vigtigste af det hele, men naar de nu faar deres formindskede Lønudbetaling paa Fredag, vil de nok have en noget anden Opfattelse. Jeg ved, det er rigtigt, hvad jeg sagde ved første Behandling, at det havde været Regeringens forbandede Pligt og Skyldighed gennem Nationalbanken og de øvrige Banker at ordne Spørgsmaalet om Finansiering af Byggeriet og Erhvervs-livet, og det var aldeles ikke nødvendigt at komme med denne Kreditfond. Hvis Regeringen havde gjort sin Pligt og Skyldighed, havde denne Lov været overflødig.

Hvad de to andre Love angaar, nemlig Loven om Priser og Loven om Begrænsning af Adgangen til Udbetaling af Udbytte og Tantiøme, som det hedder, vil vi hverken stemme for eller imod, fordi vi mener, kortsagt, at det simpelt hen er et Nummer, en Skueret, der serveres, at det overhovedet ikke vil faa nogen praktisk Betydning, men at det er den Slags, man lader gaa med i et Kriselovskompleks, for at Arbejderne skal tro, at Kapitalisterne ogsaa faar Lov til at bringe Ofre.

Svend E. Johansen: Da Rigsdagen i September i Fjor traadte sammen under den